

som de andre, havde de aldrig faaet de 57 Mandater. Der er derfor ikke meget at henvise til eller meget at stole paa for Fremtiden.

Den ærede Minister siger, at de sagkyndige vedblivende forkaste Helsingør som Garnisonsby, men det er Regeringen, der er gaaet imod de sagkyndige. Ja, Sagkundskaben er altid splittet og delt. Jeg kan anføre sagkyndige, som, før Forsvarslovene blev vedtagne, netop holdt baade paa Helsingør, Nyborg og Fredericia som Garnisonsbyer og sagde, at det var urimeligt at flytte Garnisonerne bort derfra. Sagkundskaben skal man derfor ikke stole paa, navnlig ikke den militære Sagkundskab; der er ikke noget, man skal være saa mistænksom overfor som netop den.

Zahle: Den ærede Ordfører siger til mig — det er meget rigtigt —, at vi have ingen Planer over, hvorledes disse 2 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. skulle anvendes, og ingen Sikkerhed for, at de slaa til, men, siger han, der skal jo bevilges noget paa hvert Aars Finanslov og Tillægsbevillingslov, saa faa vi se, hvorledes det gaar. Ja, det er netop det, jeg siger. Hvis de 2 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., om hvilke der her er Tale, ikke slaa til, hvad skal man saa gøre, naar man staar og er halvt eller trekvart færdig? Saa gøre de Herrer ikke andet end det, de bestandig synes at ville gøre herefterdags overfor Militærvæsenet: de bevilge det, der yderligere skal til. Vi fik nu at vide, at det, at Kasernen i Helsingør vedblivende skal benyttes, kun er noget midlertidigt. Der kommer altsaa en Dag, hvor Garnisonen skal flyttes fra Helsingør til Hillerød. Det kommer ogsaa til at koste mange Penge, og det er jo udover det Beløb af 2 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., som her bevilges. Som Medlem af Finansudvalget ved det ærede Medlem jo for øvrigt . . . nej, det maa jeg vel ikke komme ind paa.

Det ærede Medlem siger, at den Opgørelse, der staar her i Betænkningen, giver et urigtigt Billede af Forholdet mellem de Militærudgifter, som blev bevilgede i Rigsdagssamlingen 1900—01, og de Militærudgifter, som bevilges i Samlingen 1910—11, altsaa i indeværende Samling; men deri har det ærede Medlem ganske Uret, thi paa begge Opgørelser er medtaget ordinære og ekstraordinære Militærudgifter og paa begge Steder er udtrykkelig angivet, hvilke Udgifter der er ekstraordinære. Det er ganske ganske sandt, at de ekstraordinære Udgifter ere meget store

i Aar, men de ordinære Udgifter ere i Sandhed ogsaa meget store. Det er nødvendigt, at der skal være stærk Stigning paa begge Punkter, for at man kan naa op fra de 19,4 Mill. Kr., som den sidste Højregering fik, til de 38,3 Millioner til det nuværende Ministerium, eller paa det aller-allernærmeste til det dobbelte Beløb. Det var der i Sandhed ingen, der drømte om i 1901, at 10 Aars Venstre-regimente skulde kulminere i, at vi fik et Aar, hvor ordinære og ekstraordinære Militærudgifter sammenlagte vare dobbelt saa høje som de sammenlagte ekstraordinære og ordinære Militærudgifter, der blev givne til det sidste Højreministerium. Men det er den Tilstand, vi befinde os i, og det fægte de Herrer forgæves imod ved at sige, at Billedet er fortegnet, og at Benyttelsen af Tallene er illoyal. Nej, Tallene ere rigtige, baade de enkelte Tal og deres Opstilling og Sammenlægning, og Resultatet er, at de ekstraordinære og ordinære Militærudgifter, som bevilges i Aar, med deres samlede Beløb ere paa det aller-allernærmeste dobbelt saa store som de samlede ekstraordinære og ordinære Militærbevillinger, som blev givne Ministeriet Sehested.

Den højtærede Forsvarsminister siger, at der er jo ikke nogen Grund til at blive ved at tale om, hvad Militæret koster, for vi have jo faaet vor Militærordning godkendt ved sidste Valg, og da have Vælgerne sagt, at denne Militærordning skal føres ud i Livet. Ja, men der er bare en lille Hage derved, nemlig at de Herrer ikke foran sidste Valg rettede Spørgsmaalet saaledes til Vælgerne: Ville I have denne Militærordning ført ud i Livet, uagtet det kommer til at koste Staten saa meget, at Statens samlede Udgifter stige saaledes, at vi maa have henved en Snes Millioner Kroner i nye Skatter? Hvis de Herrer havde sagt saadan til Vælgerne, havde de nu staaet paa fuldstændig fast Bund og kunnet sige: Der er intet at indvende imod vor Fremgangsmaade, thi Vælgerne have faaet fuld og aaben Besked og derefter godkendt vor Politik. Men de Herrer gik en anden Vej. De sagde til Vælgerne: I skulle ikke være saa bange for, at disse militære Love blive førte ud i Livet, for al den megen Tale om, at vi skulle have nye Skatter, er kun en Bøhmand; lad jer ikke, Børn, skræmme af Bøhmanden, I skulle faa at se, at vi kunne føre Militærlovene ud i Livet og føre Statshusholdningen videre, uden at der paalægges Borgernes nye Skatter! Maaske skulle